

Galapagos – et nærgående dyreliv

Tvivler på, at man kan komme ret meget tættere på det vilde dyreliv end her på Galapagos. Nogle af dyrene er endda så nærgående, at de synes, at de lige så godt kan plante sig ved ens tasker på stranden.

En babysøløve brægede noget af mig i går, da jeg ville sætte mig tilbage på mit strandhåndklæde. Jeg flyttede lidt på det – først til den ene side og så til den anden side, så den kunne gå ned til vandet igen, men den blev lidt fornærmet og lagde sig tilrette et lille stykke fra mig. Turde ikke helt lægge mig og tage en lur efter min snorkletur – tænk hvis den pludselig havde lyst til at lægge sig ved siden af mig. De er godt nok bare SÅ søde!

Fugle sætter sig også gerne med til bords, når der er levninger efter en frokost. Eller de tigger, hvis man skratter med en pose (de poser som myndighederne her forsøger at udrydde) på stranden.

Jeg kan godt forstå, at de som har været her på øerne synes, det er helt specielt. Ikke kun dyrelivet, men i det hele taget også bare det at være her – naturen, mennesker, badevandet fyldt med fisk og ikke mindst maden.

Når man er her så mange dage som vi er, kommer man til at falde helt i hak med roen og hele miljøet. Det her er en af de rigtig gode oplevelser i mit liv.

Leguan på de store lavasten på Øen San Cristobal Galapagos